

เสรีนิยมกับพลังอำนาจใหม่ของการเมืองในศตวรรษที่ 21

Liberalism and New Power of Politics in the 21st Century

สมนึก จันทรโชดา¹, พระสิริชัย ทุมมจโร (สายสิงห์)²,

พระสังวาน เขมปญโญ (สายเนตร)³ และ ศราวุธ ชันธิชัย⁴

Somnook Chandsoda¹, PhraSirichai Thammajaro (Sai Sing)²,

PhraSangwan Khempanyo (Sainat)³ and Sarawut Khanthawichai⁴

^{1,2,3,4} คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี

^{1,2,3,4} Faculty of Social Science, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Ubonratchathani Campus, Thailand

E-mail: ¹somnook_ch@hotmail.com, ²sirising2520@hotmail.com,

³sangwansainet@hotmail.com, ⁴Aun_kan5@hotmail.com

Received December 20, 2021; Revised May 26, 2022; Accepted May 27, 2022

บทคัดย่อ

เสรีนิยมเป็นอุดมการณ์ทางการเมืองที่นำเอาอารยประเทศให้ความสำคัญและเป็นเงื่อนไขสำคัญในการกำหนดความสัมพันธ์ทั้งระหว่างประชากรในรัฐและระหว่างรัฐ ในขณะเดียวกันในทุกสังคมจะมีทั้งกลุ่มพลังอำนาจเก่าที่ต้องการรักษาฐานอำนาจเดิมทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองกับพลังอำนาจใหม่ที่ต้องการการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่การมีส่วนร่วมของคนทุกกลุ่ม บทความทางวิชาการนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำคัญของการเมืองตามแนวคิดเสรีนิยมและแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคที่มีการใช้สื่อเทคโนโลยีและการต่อสู้อันระหว่างพลังอำนาจเก่าและพลังอำนาจใหม่ โดยเป็นการศึกษาเอกสารทางวิชาการ (Technical documents) ผลการศึกษาพบว่า เสรีนิยมให้ความสำคัญต่อสิทธิธรรมชาติของมนุษย์ทั้งในชีวิต เสรีภาพ และทรัพย์สิน สิทธิธรรมชาติดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงอยู่อย่างแท้จริงของมนุษย์ และจะต้องได้รับความคุ้มครอง นอกจากนี้ เสรีนิยมได้ยึดหลักความเปิดเผย การโต้แย้งถกเถียงด้วยหลักของเหตุผล ความยุติธรรม ความอดทนอดกลั้นที่จะรับฟังความคิดเห็นที่หลากหลาย แม้ว่าเสรีนิยมจะให้ความสำคัญต่อการเคารพในความเป็นปัจเจกบุคคล แต่โดยธรรมชาติแล้ว ความปรารถนาหลักของมนุษย์คือการแสวงหาอำนาจและเกียรติยศ โดยมนุษย์ได้มีวิวัฒนาการในการใช้เครื่องมือแสวงหาอำนาจและเกียรติยศ อำนาจและเกียรติยศจึงเป็นทั้งเครื่องมือและจุดมุ่งหมายของมนุษย์ มีการต่อสู้อันระหว่างอำนาจเก่าและอำนาจใหม่ในทุกยุคสมัย การเมืองเสรีนิยมในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่แสดงออกผ่านสื่อเทคโนโลยีทางสังคมและขณะเดียวกันได้เกิดการต่อสู้อันระหว่างอำนาจเก่าที่ยึดถือระบบการสั่งการจากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง ในขณะที่อำนาจใหม่ เป็นระบบการแสดงออกจกสังคมระดับล่างสู่บนหรือสังคมระนาบเดียวกันที่เป็นโลกของการสร้างสรรค์ร่วมกันที่ต้องอาศัยพลังการมีส่วนร่วม

ร่วมคิดสร้างสรรค์และรู้ภาระหน้าที่ร่วมกัน การเปิดพื้นที่ของอำนาจใหม่จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นไปโดยเสรีและเปิดเผย นำไปสู่การพัฒนาความเป็นเสรีประชาธิปไตย ที่มีความเป็นพหุนิยม เคารพในความเห็นต่างหลากหลาย มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

คำสำคัญ: เสรีนิยม; พลังอำนาจใหม่; การเมืองในศตวรรษที่ 21

Abstract

Liberalism is a political ideology that many civilized nations value and is an important condition in determining the relationship between populations within and between states. At the same time, every society has both the old powers who want to maintain the economic, social, and political base of power and the new powers who want the transformation towards the participation of all groups. The aim of this paper was to study the importance of liberal politics and its approach to the development of political participation in the modern era through the use of media and technology, and the struggle between old and new powers. The technical documents were used in the study. The study found that liberalism prioritized human natural rights in terms of life, liberty, and property. Such natural rights were essential to the true existence of man and must be protected. In addition, liberals adhered to openness and argumentation based on the principles of reason, justice, and tolerance to listen to diverse opinions. Although liberalism placed an emphasis on the inherent respect for the individual, the primary human desire was to seek power and honor. Humans had evolved to use tools to seek power and honor. Power and honor were the tools and purposes of mankind, leading to the battle between the old and the new in every era. At this time, political liberalism had emphasized the political participation of citizens expressed through social technology media. At the same time, there was a struggle between the old powers that held a top-down system of command while the new power was a bottom-up system of social expression, or a homogeneous society, a world of co-creation that requires the power of participation, creativity and a shared awareness of obligations. The opening of new areas of power, therefore, allowed all parties to exchange ideas freely and openly, leading to the development of liberal democracy with pluralism, and respect for differences, including connection and public benefit.

Keywords: Liberalism; New Power; Politics in 21st Century

บทนำ

คำว่า “เสรีนิยม” (liberalism) ได้ถูกนำมาใช้ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 14 หากแต่มีความหมายที่หลากหลาย ภาษาละติน “liber” หมายถึงคนที่มีอิสระ (free men) ในทัศนคติทางสังคม “liberal” หมายถึงความเปิดเผย หรือความมีจิตใจที่เปิดเผย และต่อมาได้มีความหมายรวมถึงความมีอิสระภาพและทางเลือก เฮย์วูด (Heywood, 1992) ได้ให้แนวคิดเสรีนิยมว่าเป็นผลมาจากการล่มสลายของระบบศักดินา (feudalism) ในยุโรป และได้้นำระบบตลาดหรือสังคมทุนนิยมเข้ามาแทนที่ แนวคิดเสรีนิยมเดิมใช้ความรุนแรงที่ต้องการการปฏิรูปรากฐานของสังคมหรือแม้แต่การเปลี่ยนแปลงโดยการปฏิวัติ เช่น การปฏิวัติของสหรัฐอเมริกาและฝรั่งเศสในศตวรรษที่ 18 และได้นำรัฐธรรมนูญและรัฐบาลที่เป็นตัวแทนของประชาชนเข้ามาแทนที่ สมบูรณาญาสิทธิราชย์ ระบบการเมืองในประเทศตะวันตกได้มีการพัฒนาจากแนวคิดและค่านิยมเสรี โดยส่วนใหญ่ได้จัดระบบการปกครองแบบเสรีประชาธิปไตย (Liberal democracies) ที่จำกัดอำนาจของรัฐบาลพร้อมกับให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของพลเมืองตลอดทั้งมีระบบตัวแทนในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ได้มาโดยการแข่งขันในการเลือกตั้ง

ลูคส์ (Lukes, 2020) มองว่า ปัจเจกชนนิยม (Individualism) เป็นหัวใจสำคัญอันดับแรกของเสรีนิยม เป็นค่านิยมพื้นฐานที่มองมนุษย์แต่ละคนว่ามีคุณค่าและมีความเป็นอิสระในตนเอง และให้ความสำคัญในเรื่องของสิทธิ (right) ที่จะนำไปสู่ชีวิตที่ดี เสรีนิยมยังยึดหลักความเปิดเผย การโต้แย้งถกเถียง และการกำหนดทิศทางอนาคตของตนเอง เสรีนิยมจึงให้ความสำคัญต่อความเป็นปัจเจกชน เสรีภาพ ความมีเหตุผล ความยุติธรรม ความอดทนอดกลั้น และความหลากหลาย เสรีภาพเป็นค่านิยมสูงสุดสำหรับอุดมการณ์เสรีนิยมโดยเป็นสิทธิธรรมชาติและเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงอยู่อย่างแท้จริงของมนุษย์ เสรีภาพให้โอกาสปัจเจกบุคคลในการแสวงหาผลประโยชน์โดยใช้ทางเลือกที่ตนเองพึงพอใจ นอกจากนี้กลุ่มเสรีนิยมมองเสรีภาพว่าเป็นเงื่อนไขเดียวเท่านั้นที่มนุษย์จะสามารถพัฒนาทักษะและความสามารถให้เต็มศักยภาพของตน อย่างไรก็ตาม กลุ่มเสรีนิยมไม่ได้ยอมรับว่าปัจเจกบุคคลจะมีเสรีภาพในทุกเรื่องโดยสิ้นเชิง หากเสรีภาพนั้นไร้ขอบเขต ปัจเจกบุคคลอาจใช้สิทธิในเสรีภาพนั้นละเมิดผู้อื่น ดังที่ ลูคส์ อ้างถึง มิลล์ (Mill, 1859) ว่า “จุดประสงค์เดียวเท่านั้นที่อำนาจจะถูกใช้อย่างถูกต้องชอบธรรมต่อสมาชิกของประชาคมที่มีอารยธรรม นั่นคือการต่อต้านเจตนากรรมของบุคคลที่เกินขอบเขตเพื่อป้องกันไม่ให้เป็นภัยต่อผู้อื่น” อย่างไรก็ตาม เฮย์วูด (Heywood, 1992) ได้ให้แนวคิดเสรีนิยมของมิลล์คือหากจะจำกัดเสรีภาพของปัจเจกบุคคลก็ให้จำกัดให้น้อยที่สุดและหาทางป้องกันมิให้ปัจเจกบุคคลเป็นภัยต่อผู้อื่น

ทิมส์ แอนด์ ไฮแมนส์ (Timms & Heimans, 2018) กล่าวถึง นักปรัชญาอังกฤษ เบอรัลทรันด์ รัสเซลล์ (Russell, 1938) ได้ให้คำจำกัดความของ “อำนาจ” (Power) ว่า “หมายถึงความสามารถที่จะทำให้บังเกิดผลตามที่คาดหวังไว้” ซึ่งในความปรารถนาอย่างไม่มีที่สิ้นสุดของมนุษย์นั้นมีความปรารถนาหลักคืออำนาจ (power) และเกียรติยศ (Glory) ทั้งสองส่วนไม่ได้แยกจากกัน หากแต่ไปด้วยกันอย่างใกล้ชิดโดยทิมส์ แอนด์ ไฮแมนส์ (Timms & Heimans, 2018) เห็นว่า ในคริสต์ศตวรรษที่ 21 เทคโนโลยีที่เคยเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการแสวงหาอำนาจ เมื่อเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลง มนุษย์จะเปลี่ยนแปลงทั้งในด้าน

พฤติกรรมและความคาดหวังไปตามเทคโนโลยี มนุษย์จึงพยายามที่จะกระทำการเพื่อให้ได้ผลตามที่คาดหวังหรือสิ่งที่ตนปรารถนา การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้เกิดความขัดแย้งต่อผู้ระหว่างพลังอำนาจเก่าและพลังอำนาจใหม่ในทุกยุคทุกสมัย สำหรับความแตกต่างระหว่างอำนาจเก่าและอำนาจใหม่ในศตวรรษที่ 21 พลังอำนาจเก่า (Old power) ได้ถือครองโดยคนกลุ่มน้อย มีลักษณะปิด ไม่เปิดเผย คนส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าถึง และพลังอำนาจนี้ถูกชักนำโดยผู้นำ ส่วนพลังอำนาจใหม่ (New power) จะถูกสร้างขึ้นโดยคนหมู่มาก มีลักษณะเปิดช่องทางให้มีส่วนร่วม โดยการรับและส่งข้อมูลหรือแรงบันดาลใจระหว่างกลุ่มคนในระนาบเดียวกันหรือจากเบื้องล่างสู่เบื้องบนมากกว่าจากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง

เห็นได้ว่า เสรีนิยม ให้ความสำคัญอิสระ เปิดเผย รวมถึงความมีอิสระภาพในทางเลือก ระบบการเมืองเสรีประชาธิปไตยมีรากฐานมาจากแนวคิดและค่านิยมเสรี ที่ให้ความสำคัญคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของปัจเจกบุคคล โดยจำกัดอำนาจของรัฐ เสรีภาพจะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่มนุษย์สามารถพัฒนาทักษะและความสามารถให้เต็มศักยภาพของตน ขณะเดียวกันเทคโนโลยีก็เป็นเครื่องมือหนึ่งที่กลุ่มพลังอำนาจใหม่ใช้เพื่อแสดงออกถึงเสรีภาพที่จะสื่อศักยภาพและข้อมูลของคนทุกกลุ่มในสังคม

หลักสำคัญของเสรีนิยม

โรเจอร์ส (Rogers, 2020) ได้กล่าวถึงนักปรัชญาชาวอังกฤษ จอห์น ล็อก (John Locke, 1632–1704) เกี่ยวกับสิทธิตามธรรมชาติของมนุษย์ (natural rights) ในชีวิต (life) เสรีภาพ (liberty) และทรัพย์สิน (property) และหากผู้ปกครองไม่สามารถให้ความคุ้มครองสิทธิเหล่านี้ ผู้ปกครองอาจถูกถอดถอนโดยประชาชน โดย จอยซ์ (Joyce, 2015) มองว่าในการสร้างหลักประกันสิทธิของปัจเจกบุคคล ประชาชนจึงเป็นที่มาสูงสุดของอำนาจทางการเมือง และรัฐบาลจะชอบด้วยกฎหมายก็ต่อเมื่อดำเนินการตามความยินยอมของประชาชน (people’s consent) โดยตั้งอยู่บนหลักพื้นฐานดังนี้

สิทธิในชีวิต สิทธิในเสรีภาพ และสิทธิในทรัพย์สิน จึงเป็นสิทธิตามธรรมชาติที่ผู้ปกครองหรือรัฐบาลจะต้องให้ความคุ้มครอง เมื่อรัฐบาลมาจากความยินยอมของประชาชน ประชาชนจึงมีอำนาจที่จะถอดถอนหากรัฐบาลไม่สามารถปกป้องคุ้มครองสิทธิเหล่านั้น

ความมีเหตุผล (reason)

เสรีนิยมเป็นส่วนสำคัญของแสงสว่างแห่งปัญญาที่ปลดปล่อยมนุษยชาติจากพันธนาการของไสยศาสตร์และความไม่รู้ไปสู่ความมีเหตุผล ซึ่งเป็นการสร้างเสริมความแข็งแกร่งความเป็นปัจเจกและเสรีภาพของบุคคล ที่สามารถกำหนดและแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตนเอง เสรีนิยมจะให้โอกาสปัจเจกบุคคลในการเลือกตัดสินใจด้วยตนเอง เรียนรู้ความผิดพลาดด้วยตนเอง สร้างความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น โดยไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิดเพื่อประโยชน์ของตนเอง เสรีนิยมยังเชื่อว่าหลักความมีเหตุผลมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้า ช่วยให้นักวิทยาศาสตร์สามารถคิดค้นสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

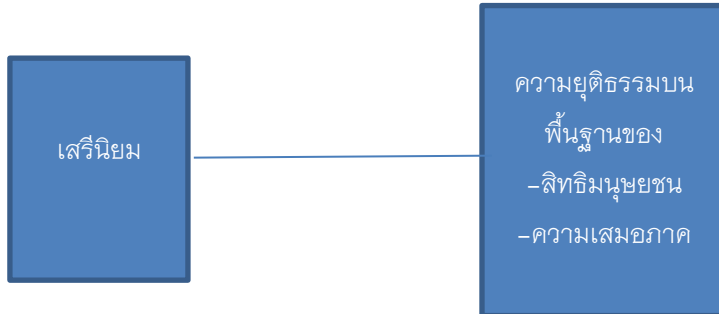
เสรีนิยมเป็นส่วนสำคัญของแสงสว่างแห่งปัญญาในการใช้เหตุผลกำหนดและแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุด
ปัจเจกบุคคลจึงมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจในความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

ความยุติธรรม (Justice)

ความยุติธรรม หมายถึง การตัดสินใจที่ใช้หลักคุณธรรม (Moral judgment) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วน
ที่เกี่ยวข้องกับการให้รางวัล (rewards) หรือการลงโทษ (punishment) ทฤษฎีความยุติธรรมในเสรีนิยมตั้งอยู่
บนพื้นฐานของความเชื่อเกี่ยวกับความเสมอภาคในด้านต่าง ๆ ประการแรก มนุษย์เกิดมาเท่าเทียมกัน
(Born equal) โดยปัจเจกบุคคลแต่ละคนมีคุณค่าทางคุณธรรมศีลธรรมที่เท่าเทียมกัน ความเชื่อนี้เป็นส่วน
หนึ่งของสิทธิธรรมชาติ (Natural rights) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าสิทธิมนุษยชน (Human rights) ประการที่
สอง ความเชื่อในความเท่าเทียมกันที่เป็นทางการ ปัจเจกบุคคลควรจะมีความสุขตามสถานะที่เป็นทางการ
ในสังคมเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกระจายสิทธิ (rights) และการมีสิทธิสถานะ (entitlements)
ด้วยเหตุนี้ นักเสรีนิยมจึงไม่ยอมรับสิทธิพิเศษหรือความได้เปรียบของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ขณะเดียวกันก็ไม่
ปฏิเสธบุคคลด้วยเหตุแห่งปัจจัยทาง เพศ (gender) เชื้อชาติ (race) สีผิว (colors) ลัทธิ (creed) ศาสนา
(religion) หรือภูมิหลังทางสังคม (Social background) ดังนั้น สิทธิ จึงไม่ควรที่จะมีให้เฉพาะชนชั้นทางสังคม
ชั้นใด รูปแบบของความเท่าเทียมกันที่เป็นทางการที่สำคัญที่สุดคือ ความเสมอภาคทางกฎหมาย (Legal
equality) และความเสมอภาคทางการเมือง (Political equality) ความเสมอภาคทางกฎหมายจะเน้นความเสมอ
ภาคต่อหน้ากฎหมาย (Equality before the law) และยืนยันว่าปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับกฎหมายจะไม่นำมา
เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจทางกฎหมาย ส่วนความเสมอภาคทางการเมือง ประกอบด้วยแนวคิดความเท่า
เทียมกันในการใช้สิทธิทางการเมือง เช่น หนึ่งคนหนึ่งเสียง (one person, one vote); หรือหนึ่งเสียง หนึ่งคุณค่า
(one vote, one value) แนวคิดนี้เป็นปัจจัยสนับสนุนให้นักเสรีนิยมมีความมุ่งมั่นต่อความเป็นประชาธิปไตย ส่วน
ประการที่สาม นักเสรีนิยมมีความเชื่อในความเสมอภาคทางโอกาส (Equality of opportunity) ปัจเจกบุคคลทุก
คนควรมีโอกาสเช่นเดียวกันในสังคมทั้งความรุ่งเรืองและตกต่ำ เกมกีฬาของชีวิตจะต้องเล่นในสนามที่มีจำนวน
ผู้เล่นและอุปกรณ์ที่เท่ากัน ความเท่าเทียมกันนี้มิได้หมายถึงความเท่าเทียมกันของผลการแข่งขันหรือรางวัล
หรือสภาพความเป็นอยู่และสถานะทางสังคมที่เหมือนกันทั้งหมด ความเท่าเทียมกันทางสังคมไม่สามารถเกิดขึ้น
ได้ในแนวคิดเสรีนิยมทั้งนี้เพราะคนทุกคนมิได้เกิดมาเหมือนกัน แต่ละคนมีความสามารถพิเศษและทักษะ
(talents and skills) ที่แตกต่างกัน บางคนอาจพร้อมที่จะทำงานหนักมากกว่าผู้อื่น นักเสรีนิยมเชื่อว่าเป็นเรื่อง
ถูกต้องที่จะให้รางวัลต่อความมีคุณธรรม ความสามารถ และความตั้งใจในการทำงาน เพราะคนจะได้ตระหนัก
ในศักยภาพของตนและพัฒนาความสามารถพิเศษที่ได้มาตั้งแต่เกิด สำหรับนักเสรีนิยม ความเสมอภาค
หมายความว่าปัจเจกบุคคลควรมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะพัฒนาทักษะและความสามารถที่แต่ละคนมีไม่
เท่ากัน

เห็นได้ว่า ความยุติธรรมเป็นการตัดสินใจที่ใช้หลักคุณธรรม ความยุติธรรมในเสรีนิยมตั้งอยู่บน
พื้นฐานของความเชื่อเกี่ยวกับความเสมอภาคในสิทธิธรรมชาติที่เรียกว่าสิทธิมนุษยชน ไม่ยอมรับสิทธิพิเศษ

หรือความได้เปรียบของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ขณะเดียวกันก็ไม่ปฏิเสธบุคคลด้วยเหตุแห่งปัจจัยทาง เพศ เชื้อชาติ สีผิว ลัทธิ ศาสนา หรือภูมิหลังทางสังคม โดยให้ความสำคัญต่อความเท่าเทียมกันในทางโอกาส ความเสมอภาคทางกฎหมาย ความเท่าเทียมกันทางการเมือง

ความอดทนอดกลั้นและความหลากหลาย (Toleration and diversity)

จริยธรรมทางสังคมของเสรีนิยมมีลักษณะการให้การยกย่องและยอมรับความหลากหลายทางคุณธรรม วัฒนธรรมและในทางการเมือง พหุนิยม (pluralism) และความหลากหลาย (diversity) จะมีความสัมพันธ์ควบคู่กับความอดทนอดกลั้น (toleration/forbearance) ซึ่งหมายถึงความตั้งใจ (willingness) ที่จะยินยอมให้คนได้มีโอกาสคิด (think) พูด (speak) และกระทำ (act) ในเรื่องหรือแนวทางที่เราไม่เห็นด้วย (disapprove) ดังที่ ฮอลล์ (Hall, 2020) ได้กล่าวถึง วอลแตร์ (Voltaire) นักเขียนชาวฝรั่งเศส (1694–1778) ประกาศว่า “ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในสิ่งที่ท่านพูด แต่ข้าพเจ้าจะปกป้องสิทธิที่จะพูดของท่านจนหาไม่” “I disapprove of what you say but will defend to the death your right to say it” พหุนิยม (Pluralism) เป็นความเชื่อหรือความมุ่งมั่นในความหลากหลาย โดยอาจหมายถึงการแข่งขันระหว่างกลุ่มที่เป็นพหุนิยมทางการเมือง โดยให้การคุ้มครองดูแลเสรีภาพของปัจเจกบุคคล (Individual liberty) โดยการส่งเสริมให้มีการโต้แย้งถกเถียงเพื่อความเข้าใจร่วมกัน พหุนิยมยังเป็นทฤษฎีของการกระจายอำนาจทางการเมืองไม่ให้อยู่ในมือของผู้นำหรือชนชั้นปกครอง

รัฐบาลภายใต้รัฐธรรมนูญ (Constitutional Government)

แม้ว่านักเสรีนิยมมองถึงความจำเป็นที่ต้องมีรัฐบาล แต่นักคิดกลุ่มนี้ยังตระหนักถึงอันตรายที่เกิดจากรัฐบาล ทั้งนี้เพราะรัฐบาลทุกรัฐบาลมีโอกาสที่จะเป็นทรราชย์ (tyranny) ที่ละเมิดปัจเจกบุคคล การที่รัฐบาลทำหน้าที่ใช้อำนาจอธิปไตยและอาจใช้อำนาจนั้นคุกคามเสรีภาพของปัจเจกบุคคล ในฐานะที่มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่แสวงหาให้กับตนเอง (self-seeking) หากมนุษย์ได้มีอำนาจหรือความสามารถในการมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้อื่น มนุษย์จะใช้อำนาจนั้นเพื่อประโยชน์ของตนเองโดยการละเมิดผู้อื่น ด้วยเหตุนี้ นักเสรีนิยมจึงมีความกลัวต่อรัฐบาลเผด็จการ (Arbitrary government) และหันมายึดหลักที่รัฐบาลถูกจำกัดอำนาจ (Limited government) ซึ่งหมายถึงรัฐบาลที่เชื่อฟังประชาชน โดยการจำกัดอำนาจนั้นผ่านกลไกรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญนิยม (Constitutionalism)

รัฐธรรมนูญนิยม หมายถึง การมีกลไกจำกัดอำนาจรัฐบาลโดยผ่านรัฐธรรมนูญ โดยสถาบันของรัฐบาลและกระบวนการทางการเมืองจะถูกจำกัดอำนาจอย่างมีประสิทธิภาพโดยกฎเกณฑ์กติกาที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ (Constitutional rules) นอกจากนี้รัฐธรรมนูญนิมยังหมายถึง ชุดของค่านิยมและความปรารถนาทางการเมืองที่ต้องการปกป้องคุ้มครองเสรีภาพของประชาชนโดยการตรวจสอบอำนาจของรัฐบาล ซึ่งกลไกการตรวจสอบนี้จะบัญญัติไว้ชัดเจนในรัฐธรรมนูญ เช่น บทบัญญัติว่าด้วยสิทธิ การแบ่งแยกการใช้อำนาจ หรือการกระจายอำนาจ ด้วยเหตุนี้ รัฐธรรมนูญนิยมจึงเป็นส่วนสำคัญของการเมืองแบบเสรีนิยมในการกำหนดขอบเขตของการใช้อำนาจของรัฐบาล

เสรีนิยมในศตวรรษที่ 21

ผลของการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี ในศตวรรษที่ 21 ได้มีส่วนทำให้ประชาชนเป็นทั้งผู้รับข้อมูลและเป็นผู้ส่งข้อมูลในวงกว้าง ความสำคัญของเสรีนิยมจะลงลึกไปถึงสิทธิเสรีภาพของปัจเจกบุคคลหรือเป็นรายบุคคลมากขึ้น ในคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นยุคของความขัดแย้งและการต่อสู้ในเชิงผลประโยชน์ระหว่างชนชั้น เช่น ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มชาวนายากจนกับราชาที่ดิน ความขัดแย้งระหว่างนายทุนกับกลุ่มแรงงาน ความขัดแย้งดังกล่าวได้นำไปสู่การปฏิวัติในหลายประเทศ เช่น อดีตสหภาพโซเวียตและสาธารณรัฐประชาชนจีน ความขัดแย้งทางชนชั้นดังกล่าวได้ถูกลดความสำคัญลงในศตวรรษที่ 21 คนในสังคมในหลายประเทศได้หันมาให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์และผลประโยชน์ของปัจเจกบุคคล มีเครือข่ายเชื่อมโยงกลุ่มคนที่มีอัตลักษณ์และปัญหาเดียวกันโดยผ่านสื่อสังคม กลุ่มคนที่มีอัตลักษณ์และมีปัญหาร่วมกันเหล่านี้ได้ใช้สื่อสังคมในการแลกเปลี่ยนแบ่งปันและหาทางออกในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ด้วยเหตุนี้ รัฐบาล นักการเมือง นักธุรกิจ ตลอดจนทั้งภาคประชาสังคมของประเทศที่มีการปกครองแบบเสรีประชาธิปไตยในศตวรรษที่ 21 จำเป็นจะต้องมีความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของสังคมดังกล่าว และจะต้องเปิดกว้างต่อความเป็นพหุนิยมที่เคารพในความแตกต่างหลากหลายไปตามอัตลักษณ์และสภาพปัญหาของกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม

พลังอำนาจใหม่ของการเมืองในศตวรรษที่ 21

ทิมส์ แอนด์ ไฮแมนส์ (Timms&Heimans,2018, p.1) ได้กล่าวถึงนักปรัชญาชาวอังกฤษ เบอร์ทรันด์ รัสเซลล์ (Russell, 1938) ได้ให้คำจำกัดความของ “อำนาจ” (Power) ว่า “หมายถึงความสามารถที่จะทำให้เกิดผลตามที่คาดหวังหรือปรารถนา” ในความปรารถนาอย่างไม่สิ้นสุด (Infinite desires) ของมนุษย์ ความปรารถนาที่สำคัญและเป็นความปรารถนาหลักคืออำนาจ (power) และเกียรติยศ (Glory) ทั้งสองส่วนไม่ได้แยกจากกัน หากแต่ไปด้วยกันอย่างใกล้ชิด ด้วยเหตุนี้อำนาจและเกียรติยศจึงเป็นทั้งเครื่องมือและจุดหมายปลายทาง รัสเซลล์ ได้ยกตัวอย่างเปรียบเทียบความปรารถนาที่ต่างกันระหว่างกษัตริย์และ

นายกรัฐมนตรีว่า นายกรัฐมนตรีมีอำนาจมากกว่าเกียรติยศ ขณะที่กษัตริย์มีเกียรติยศมากกว่าอำนาจ อย่างไรก็ตาม ในหลักการปกครอง วิธีการที่จะได้มาซึ่งเกียรติยศที่ง่ายที่สุดคือการได้มาซึ่งอำนาจ นอกจากนี้รัสเซลล์ ยังได้เปรียบเทียบพลังของธรรมชาติกับพลังของมนุษย์ว่า พลังงานธรรมชาติ (energy) เป็นแนวคิดพื้นฐานในทางฟิสิกส์ ส่วนพลังอำนาจ (power) เป็นแนวคิดพื้นฐานในทางสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ เช่นเดียวกับความหลากหลายของพลังงานธรรมชาติ พลังอำนาจมีหลายรูปแบบ เช่น จากความมั่งคั่ง (wealth) การครอบครองสรรพาวุธ (armaments) อำนาจในภาคพลเมือง (Civil authority) ตลอดจนทั้งความมีอิทธิพลต่อความคิดเห็น (Influence on opinion)

นอกจากนี้ ทิมส์ แอนด์ ไฮแมนส์ (Timms & Heimans, 2018) ได้อ้างว่า แม้ว่าความรักในอำนาจ (Love of power) จะเป็นแรงจูงใจที่แข็งแกร่งที่สุดของมนุษย์ แต่ความรักในอำนาจก็ไม่สามารถกระจายหรือจัดสรรได้อย่างเท่าเทียมหรือสม่ำเสมอได้ และอำนาจยังถูกจำกัดด้วยแรงจูงใจอื่น ๆ ที่หลากหลาย เช่น รักในความสะดวกสบาย รักในความเพลิดเพลินสนุกสนาน หรือแม้แต่ว่ารักในการได้รับการยอมรับ (Russell, 1938) เมื่อพัฒนาการเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงไป และความจริงเบื้องต้นของมนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงไปเช่นกันทั้งในด้านพฤติกรรมและความคาดหวัง มนุษย์จึงพยายามที่จะกระทำการเพื่อให้ได้ผลตามที่คาดหวังหรือสิ่งที่ตนปรารถนา ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงมีความขัดแย้งและต้องต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ โดยเฉพาะการต่อสู้ระหว่างพลังอำนาจเก่าและพลังอำนาจใหม่

พลังอำนาจเก่า (Old power) ทำหน้าที่เหมือนกับ “กระแสเงินตราหรือความมั่งคั่ง” (currency) ที่ถือครองโดยคนกลุ่มน้อย เป็นลักษณะสังคมปิด (closed) ที่คนส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าถึง (inaccessible) และเป็นสังคมที่ถูกชักนำโดยผู้นำ (Leader-driven) ส่วนพลังอำนาจใหม่ (New power) จะมีความแตกต่างจากพลังอำนาจเก่า โดยพลังอำนาจใหม่จะทำหน้าที่เหมือน “กระแส” (Current) ที่ถูกสร้างขึ้นโดยคนหมู่มาก เป็นลักษณะสังคมเปิด (open) ให้มีช่องทางแสดงออกและมีส่วนร่วม (participatory) ตลอดจนทั้งสามารถส่งข้อมูลหรือแรงบันดาลใจระหว่างกลุ่มเพื่อน (Peer-driven) หรือกลุ่มคนในระนาบเดียวกัน (horizontal) โดยการอัปโหลดข้อมูลของตนเองเพื่อนำเสนอ (uploading) และกระจายข้อมูลออกไปสู่สังคมในวงกว้าง

ความแตกต่างระหว่างพลังอำนาจเก่าและพลังอำนาจใหม่ดังกล่าว ทำให้เกิดการสร้างเครือข่าย และการเข้าถึงประชาชนที่แตกต่างกัน พลังอำนาจใหม่ได้ใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างการมีส่วนร่วมในหลายวงการ ไม่ว่าจะเป็นวงการธุรกิจขนาดใหญ่ ขบวนการเคลื่อนไหวทางการเมือง หรือแม้แต่เครือข่ายขบวนการก่อการร้าย ทุกวงการดังกล่าวได้ใช้สื่อพลังอำนาจใหม่ในการเข้าถึงมวลชนกลุ่มเป้าหมาย ด้วยเหตุนี้ พลังอำนาจใหม่จึงสามารถเข้าถึงมวลชนในวงกว้างได้มากกว่าพลังอำนาจเก่า เพราะพลังอำนาจใหม่ได้ใช้สื่ออย่างเข้าถึงและเข้าใจ พร้อมทั้งจะแลกเปลี่ยนแบ่งปันความคิด ความรู้ หรือแม้กระทั่งความรู้สึกที่เรียกว่าเป็นระบบการแสดงออกจกสังคมระดับล่างสู่บน (Bottom-up) หรือในระนาบเดียวกัน (horizontal) ซึ่งตรงข้ามกับพลังอำนาจเก่าที่ยึดถือระบบสั่งการ จากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง (Top-down) พลังอำนาจใหม่จึงเป็นโลกของการสร้างสรรค์ร่วมกันที่ต้องอาศัยพลังการมีส่วนร่วม ซึ่งผู้มี

บทบาททุกคนต่างคิดสร้างสรรค์และรู้ภาระหน้าที่ร่วมกัน หัวใจสำคัญของโลกพลวัตที่มีการเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่งจึงเป็นโลกของความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างผู้ที่มีฐานความคิดที่แตกต่างกัน

ทิมส์ แอนด์ ไฮแมนส์ (Timms & Heimans, 2018) กล่าวถึงการเปิดพื้นที่ของพลังอำนาจใหม่ว่าเป็น การเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น (sharing) เป็นไปโดยเปิดเผย (open) เป็นประชาธิปไตย (democratic) เคารพในความเห็นต่างหลากหลายหรือเรียกว่าพหุนิยม (pluralistic) และมีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงกัน (connected) ยกตัวอย่างกรณีของเฟซบุ๊ก (Facebook) ซึ่งเป็นเวทีแสดงออกของพลังอำนาจใหม่ ที่มีการแลกเปลี่ยนแบ่งปัน (Power to share) โดยมีผู้ใช้ถึงกว่าสองพันล้านคน การแสดงออกของพลัง อำนาจใหม่ได้มีอิทธิพลเป็นอย่างสูงต่อการปกครองในระบอบเสรีประชาธิปไตย (Liberal democracy) ที่สามารถสร้างดุลยภาพแห่งอำนาจไม่ให้อำนาจตกไปโดยกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ในบางกลุ่มประเทศได้เกิด ขบวนการ ดังเช่น แบล็คมอร์ (Blakemore, 2010) ได้กล่าวถึงอาหรับสปริง (Arab Spring) ซึ่งเป็นคลื่นของการประท้วงและการจลาจลในกลุ่มประเทศอาหรับ โดยเริ่มจากเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 2010 ได้เกิดการประท้วงต่อต้านรัฐบาลในประเทศตูนิเซีย ต่อมาในต้นปี 2011 ได้ขยายวงกว้างออกไปและเป็นที่รู้จักในนาม ของอาหรับสปริง ซึ่งเป็นคลื่นการประท้วงและการจลาจลในกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาอาหรับทั้งในภูมิภาค แอฟริกาเหนือและในตะวันออกกลาง ได้เกิดการเคลื่อนไหวเรียกร้องประชาธิปไตยที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วโดย ผ่านสื่อสังคม (Social media) และสิ้นสุดลงด้วยการขับรัฐบาลลงจากอำนาจในตูนิเซีย อียิปต์ ลิเบีย และเยเมน และในหลายประเทศ อาหรับสปริงได้นำไปสู่สงครามภายในทั้งในซีเรีย อิรัก ลิเบีย และเยเมน จุดเริ่มต้นของ อาหรับสปริงเกิดขึ้นในตูนิเซียเกิดจากการปฏิบัติของรัฐที่ไม่เป็นธรรมต่อพ่อค้าข้างถนน ทำให้พ่อค้าฆ่าตัวตาย ประชาชนได้รวมตัวกันประท้วงกล่าวหาว่ารัฐบาลทุจริตคอร์รัปชันและทำายที่สุดผู้นำประเทศต้องหนีไปยัง ซาอุดีอาระเบีย ผู้ร่วมประท้วงในตูนิเซียดังกล่าวได้ส่งผ่านข้อมูลผ่านโทรศัพท์มือถือ ซึ่งได้ขยายไปสู่ประเทศ เพื่อนบ้านโดยเฉพาะอียิปต์และซีเรีย

ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างพลังอำนาจใหม่และพลังอำนาจเก่าอีกประการหนึ่งคือ พลังอำนาจ ใหม่เป็นการเปิดโอกาสให้เกิดนวัตกรรม (Open innovation) ที่ทุกกลุ่มได้ร่วมกันค้นหาและแก้ไขปัญหาจาก ภูมิปัญญามหาชน (Crowd wisdom) ซึ่งแตกต่างจากพลังอำนาจเก่าที่ให้ความสำคัญกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ กลุ่มที่เข้าถึงเครื่องมือ ข้อมูลและกลไกในการแก้ไขปัญหาเฉพาะกลุ่มตน วงจรระยะเวลาการทํารวจและพัฒนาแบบดั้งเดิม (Traditional R&D) ของผู้เชี่ยวชาญอาจใช้เวลานานสามถึงห้าปี แต่การระดมความคิดใน เชิงพลังอำนาจใหม่อาจใช้เวลาสั้นกว่านั้นในการหาทางออกของปัญหา หรือเห็นปัญหาที่ผู้เชี่ยวชาญคาดไม่ถึง ทำให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ลีนเปลื้องค่าใช้จ่ายน้อยลง และผลงานที่มาจากความร่วมมือของมหาชนอาจมีคุณภาพมากกว่าของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะกลุ่ม

ทิมส์ แอนด์ ไฮแมนส์ (Timms&Heimans, 2018, p.38) กล่าวถึงการเกิดขึ้นของพลังอำนาจใหม่ เป็นโลกของการมีส่วนร่วมทั้งเป็นผู้ให้ข้อมูล ใช้ข้อมูลและแบ่งปันหรือกระจายข้อมูล พลังอำนาจใหม่จึงไม่ เป็นเพียงผู้บริโภคข้อมูลหรือแนวคิด หากแต่เป็นผู้มีบทบาทในการร่วมพัฒนาและเผยแพร่แนวคิดไปสู่กลุ่ม

ต่าง ๆ อย่างไม่มีข้อจำกัดโดยเฉพาะในคริสต์ศตวรรษที่ 21 พลังอำนาจใหม่จึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลัก 3 ประการ

1. ปฏิบัติได้จริง (actionable) เป็นแนวคิดที่ริเริ่มหรือออกแบบให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่เป็นแต่เพียงการยกย่องความคิดสำเร็จรูปที่ผู้อื่นหยิบยื่นให้จดจำหรือรับไปปฏิบัติ แต่เป็นการร่วมแสดงความคิดเห็นที่นำไปสู่การสรรค์สร้างที่ปฏิบัติได้จริงและเป็นประโยชน์ต่อสังคมในวงกว้าง

2. สร้างความเชื่อมโยง (connected) การร่วมแสดงความคิดเห็นก่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีค่านิยมสอดคล้องกันและเอื้ออาทรต่อกัน มีความรู้สึกว่าเป็นกลุ่มคนหรือชุมชนเดียวกัน ทำให้เกิดเครือข่ายขยายแนวคิดออกในวงกว้าง

3. เกิดการขยายผล (extensible) นอกจากจะรับรู้ความคิดจากเครือข่าย ผู้รับข้อมูลยังได้มีโอกาสร่วมแบ่งปันและระดมความคิดที่สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและขยายผลออกไปในวงกว้าง

นอกจากนี้ ทิมส์แอนด์ไฮแมนส์ (Timms&Heimans,2018, pp.55-58) ให้ความเห็นว่า นักการเมืองกลุ่มพลังอำนาจเก่าที่ไม่ให้ความสำคัญต่อพลังอำนาจใหม่ของขบวนการทางการเมือง กรณีศึกษาของออสเตรเลีย ในปลายปี ค.ศ. 2004 อดีตนายกรัฐมนตรีนอร์แมน ไฮเวิร์ด (John Howard) ที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่กลางคริสต์ทศวรรษที่ 1990 และได้รับเลือกตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีสมัยที่ 4 อย่างไม่รู้ตัวตามชาวออสเตรเลียจำนวนมากรู้สึกผิดหวังเมื่อ ไฮเวิร์ดได้นำออสเตรเลียเข้าร่วมสงครามอิรัก นอกจากนี้ ไฮเวิร์ด ยังเคยปฏิเสธที่จะขอโทษที่เคยปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อชนพื้นเมืองของออสเตรเลีย ตลอดทั้งการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมต่อการดูแลผู้ลี้ภัย หลังจากที่ ไฮเวิร์ดได้รับเลือกตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีในสมัยที่ 4 ชาวออสเตรเลียจำนวนมากรู้สึกไม่พอใจ ในจำนวนนั้นได้มีคนกลุ่มหนึ่งตัดสินใจร่วมรณรงค์ต่อต้านสงครามอิรักโดยได้ร่วมเดินขบวนต่อต้านในออสเตรเลีย รวมถึงการเรียกร้องให้แก้ไขการปฏิบัติการของรัฐต่อชนพื้นเมืองในออสเตรเลีย โดยได้เริ่มกลุ่ม “ตื่นเถิด” (GetUp) ด้วยความพยายามที่จะนำหลักการมีส่วนร่วมกลับเข้าสู่กระบวนการประชาธิปไตย โดยเริ่มประกาศผ่านสถานีโทรทัศน์ว่าชาวออสเตรเลียกำลังจะเริ่มขบวนการเคลื่อนไหว กลุ่มดังกล่าวได้ขอให้ประชาชนมีส่วนร่วมแบบง่าย ๆ โดยการส่งข้อความผ่านระบบออนไลน์ไปยังนักการเมือง ในระยะเวลาไม่กี่วัน ชาวออสเตรเลียนับหมื่นคนได้ส่งข้อความถึงสมาชิกสภาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาข้อกังวล และคนนับหมื่นเหล่านี้ได้เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม “ตื่นเถิด” อย่างไม่รู้ตัว ได้มีนักการเมืองคนสำคัญได้ออกรายการโทรทัศน์ตำหนิการรณรงค์ดังกล่าว และกล่าวอย่างไม่ใส่ใจว่า “มีอีเมลนับหมื่นเข้ามาที่สำนักวุฒิสภา นอกจากอีเมลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานปกติแล้ว อีเมลอื่นได้ถูกลบออกหมด” สำหรับการเมืองในออสเตรเลีย การถูกลบข้อมูลจากประชาชนลงทิ้งเป็นขยะ (spam) เป็นการสร้างความไม่พอใจให้เกิดขึ้นกับประชาชนเป็นอย่างมาก และสถานการณ์ยิ่งเลวร้ายมากยิ่งขึ้นเมื่อรัฐบาลออสเตรเลียได้ทำการสอบสวนกลุ่ม “ตื่นเถิด” และพยายามที่จะปิดเครือข่ายของกลุ่มนี้ ในทางตรงข้ามการกระทำของรัฐบาลดังกล่าวกลับส่งผลให้กลุ่ม “ตื่นเถิด” ได้รับความนิยมมากขึ้น โดยประชาชนเริ่มที่จะเชื่อว่าการกระทำของรัฐเป็นการคุกคามต่อการแสดงออกทางการเมืองของประชาชน ทำให้ประชาชนร่วม

บริจาคเงินสนับสนุนกลุ่มและเข้าร่วมเป็นสมาชิกมากขึ้น ทำให้กลุ่ม “ตื่นเถิด” ได้ขยายตัวเป็นขบวนการทางการเมือง โดยต่อมาได้ส่งผลต่อการเลือกตั้งในปี ค.ศ. 2007 เมื่อมีการนับคะแนนเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา ไม่เพียงแต่จะทำให้รัฐบาลของนาย ไฮเวิร์ต หมดอำนาจลงเท่านั้น แต่เขายังเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกในรอบเกือบร้อยปีที่สูญเสียที่นั่งในรัฐสภา ปัจจุบัน กลุ่ม “ตื่นเถิด” (GetUp) ได้เป็นองค์กรทางการเมือง (Political organization) ที่ใหญ่ที่สุดของออสเตรเลีย โดยมีสมาชิกมากกว่าจำนวนสมาชิกของทุกพรรคการเมืองในออสเตรเลียรวมกัน

เห็นได้ว่าการเมืองในศตวรรษที่ 21 ผู้นำประเทศและนักการเมืองในประเทศที่เป็นเสรีนิยมจำเป็นจะต้องตระหนักในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของพลังอำนาจใหม่ของประชาชน เป็นพลังอำนาจที่มีฐานข้อมูลโดยตรงจากประชาชนซึ่งไม่เพียงแต่อาศัยการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญ พลังอำนาจใหม่จึงเป็นอำนาจที่ปฏิบัติได้จริงที่เกิดจากแนวคิดที่ริเริ่มหรือออกแบบโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน การเมืองและการบริหารประเทศในปัจจุบันไม่ควรเป็นการเมืองแบบสำเร็จรูปที่คิดโดยคนกลุ่มน้อยแล้วนำไปให้คนส่วนใหญ่ของประเทศปฏิบัติตาม แต่ควรเป็นการเมืองและการบริหารประเทศที่ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นที่นำไปสู่การสรรค์สร้างที่ปฏิบัติได้จริงและเป็นประโยชน์ต่อสังคมในวงกว้าง การมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบของพลังอำนาจใหม่จะก่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างบุคคล กลุ่มคน ตลอดจนทั้งประชาคมที่มีค่านิยมสอดคล้องกันและเอื้ออาทรต่อกัน มีความรู้สึกร่วมกันเป็นกลุ่มคนหรือชุมชนเดียวกัน ทำให้เกิดเครือข่ายขยายผล ในพลังอำนาจใหม่ประชาชนจะไม่เป็นเพียงผู้รับข้อมูลหรือความคิดจากเครือข่ายในทางเดียว แต่ประชาชนจะทำหน้าที่เป็นผู้ให้ข้อมูล มีโอกาสร่วมแบ่งปันและระดมความคิดที่สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สร้างประโยชน์สุขให้สังคม อย่างไรก็ตาม การเมืองแบบเสรีนิยมจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อทุกฝ่ายได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นที่อิสระและเป็นไปอย่างเปิดเผย โดยความคิดเห็นที่อิสระนี้จะต้องไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของผู้อื่น นอกจากนี้สังคมเสรีนิยมจะต้องเป็นสังคมพหุนิยมที่เคารพในความแตกต่าง เป็นสังคมที่พร้อมจะรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างด้วยความอดทนอดกลั้นเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ดีที่สุดสำหรับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

องค์ความรู้จากการศึกษา

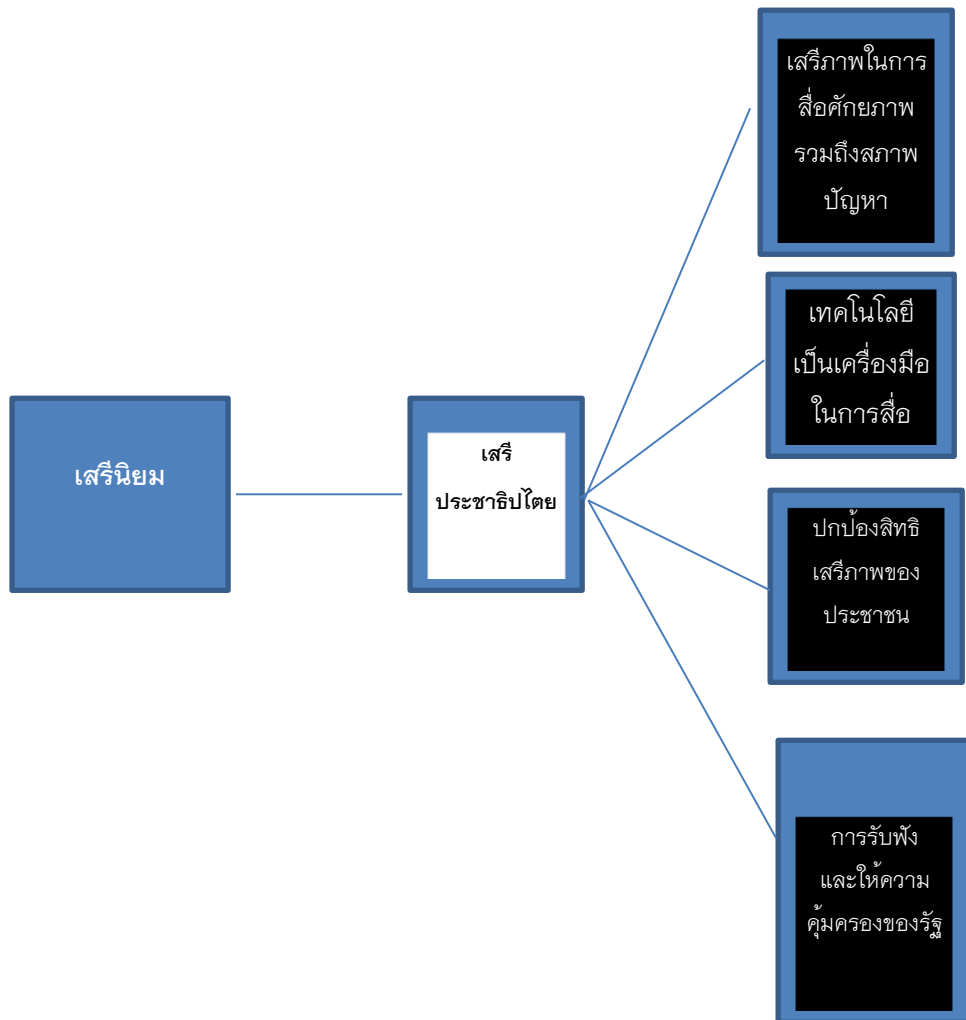
จากการศึกษาเรื่องเสรีนิยมกับพลังอำนาจใหม่ของการเมืองในศตวรรษที่ 21 ได้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ ดังนี้

1. เสรีนิยมให้ความสำคัญอิสระ เปิดเผย รวมถึงความมีอิสระภาพในทางเลือกที่หลากหลาย ระบบการเมืองเสรีประชาธิปไตยมีรากฐานมาจากแนวคิดและค่านิยมเสรี ที่ให้ความสำคัญคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของปัจเจกบุคคล เสรีภาพจะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่มนุษย์สามารถพัฒนาทักษะและความสามารถให้เต็มศักยภาพของตน ขณะเดียวกันเทคโนโลยีก็เป็นเครื่องมือสำคัญที่กลุ่มพลังอำนาจใหม่ในศตวรรษที่ 21 ได้ใช้เพื่อแสดงออกถึงเสรีภาพที่จะสื่อศักยภาพและข้อมูลของคนทุกกลุ่มในสังคม

2. สิทธิในชีวิต สิทธิในเสรีภาพ และสิทธิในทรัพย์สิน เป็นสิทธิตามธรรมชาติที่ผู้ปกครองหรือรัฐบาลจะต้องให้ความคุ้มครอง เมื่อรัฐบาลมาจากความยินยอมของประชาชน หากรัฐบาลไม่สามารถปกป้องคุ้มครองสิทธิเหล่านั้น ประชาชนจึงมีอำนาจที่จะทักท้วง คัดค้านหรือถอดถอนรัฐบาล

3. เสรีนิยมเป็นส่วนสำคัญของแสงสว่างแห่งปัญญาในการใช้เหตุผลกำหนดและแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุด ปัจเจกบุคคลจึงมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจในความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น บนพื้นฐานของความยุติธรรมที่ใช้หลักคุณธรรมตัดสิน ความยุติธรรมนั้นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาคในสิทธิธรรมชาติของมนุษย์ที่เรียกว่าสิทธิมนุษยชน ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ยอมรับสิทธิพิเศษหรือความได้เปรียบของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ขณะเดียวกันก็ไม่ปฏิเสธบุคคลด้วยเหตุแห่งปัจจัยทาง เพศ เชื้อชาติ สีผิว ลัทธิ ศาสนา หรือภูมิหลังทางสังคม โดยให้ความสำคัญต่อความเท่าเทียมกันในทางโอกาส ความเสมอภาคทางกฎหมายและความเท่าเทียมกันทางการเมือง

4. ผู้นำในศตวรรษที่ 21 มีความจำเป็นที่จะต้องมีความอดทนอดกลั้นพร้อมที่จะรับฟังและเข้าใจในความหลากหลายของพลังอำนาจใหม่ที่เป็นเสรีนิยม ซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการเมือง พหุนิยมจะต้องมาควบคู่กับความอดทนอดกลั้น ความตั้งใจที่จะให้โอกาสอีกฝ่ายหนึ่งได้คิด พูดและกระทำในเรื่องที่ฝ่ายตนไม่เห็นด้วยซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญของการเมืองในระบอบเสรีประชาธิปไตยที่อำนาจทางการเมืองไม่ได้ตกอยู่ในมือของผู้นำหรือชนชั้นปกครองแต่ฝ่ายเดียว

สรุป

เสรีนิยมเป็นแนวคิดทางการเมืองที่เคารพในคุณค่าความเป็นมนุษย์เป็นรายบุคคล โดยให้ความสำคัญและให้ความสำคัญคุ้มครองต่อสิทธิธรรมชาติของมนุษย์ทั้งในชีวิต เสรีภาพ และทรัพย์สิน นอกจากนี้ สังคมเสรีนิยมจะเป็นสังคมที่เปิดเผย ให้โอกาสที่เท่าเทียมกันในการโต้แย้งถกเถียงด้วยหลักของเหตุผล จนกว่าจะได้ข้อสรุปที่ดีที่สุด มีความอดทนต่อความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลาย โดยผลของการกระทำทางสังคมของเสรีนิยมไม่ว่าจะเป็นการให้รางวัลหรือการลงโทษ คนในสังคมจะต้องได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม ในส่วนของอำนาจและเกียรติศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แม้ว่าโดยธรรมชาติมนุษย์จะแสวงหาอำนาจและเกียรติซึ่งเป็นทั้งเครื่องมือและจุดมุ่งหมายของมนุษย์ แต่การเมืองเสรีนิยมในปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการแบ่งปันอำนาจและเกียรติร่วมกันโดยให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่แสดงออกผ่านสื่อเทคโนโลยีทางสังคม อำนาจใหม่ที่เป็นระบบการแสดงออกจากสังคมระดับล่างสู่บนหรือสังคมระนาบเดียวกันที่สร้างสรรค์ ปฏิบัติได้จริงจึงเป็นการสร้างความเชื่อมโยงความคิดเห็นเป็นเครือข่ายระหว่างบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความเอื้ออาทรต่อกัน มีความรู้สึกว่าเป็นกลุ่มคนหรือชุมชนเดียวกัน โดยนอกจากจะรับรู้ความคิดจากเครือข่าย ผู้รับข้อมูลได้มีโอกาสร่วมแบ่งปันและระดมความคิดที่สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและขยายผลออกไปในวงกว้าง ด้วยเหตุผลดังกล่าว การเมืองเสรีนิยมในศตวรรษที่ 21 จึงเป็นการเมืองที่ผู้นำและนักการเมืองจำเป็นต้องเปิดพื้นที่ให้พลังอำนาจใหม่ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นตามสภาพปัญหาทั้งที่เป็นอัตลักษณ์และเป็นภาพรวมของสังคม

เอกสารอ้างอิง

- Blakemore, E. (2010). *What was the Arab Spring and how did it spread*. Retrieved September 10, 2020, from <https://www.nationalgeographic.com/>
- Hall, E. B., (2020). *Life of Voltaire*. Retrieved September 10, 2020, from <https://www.wikipedia.org/>
- Heywood, A. (1992). *Political Ideologies: An Introduction by Andrew Heywood*, Palgrave MacMillan. Retrieved September 5, 2020, from https://www.goodreads.com/book/show/679718.Political_Ideologies
- Joyce, P. (2015). *Politics (A complete introduction)*. London: Hodder and Stoughton.
- Lukes, S. M. (2020). *Individualism: politics and philosophy*. Retrieved September 9, 2020, from <https://www.britannica.com/>
- Ray Monk, (2020). *Bertrand Russell, British logician and philosopher*. Retrieved September 9, 2020, from <https://www.britannica.com>
- Rogers, Graham A.J., (2020). *John Locke: English philosopher*. John Locke: Bibliography.
- Russell, B. (1938). *Power, a new analysis*. Retrieved September 10, 2020, from <https://www.russell-j.com>

Timms, H. & Heimans, J. (2018). *New Power: How it's changing the 21st century—and why you need to know*. London: Macmillan.